

POSTANOWIENIE

Dnia 4 kwietnia 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jolanta Strusińska-Żukowska

w sprawie z odwołania J. G.
od decyzji Prezesa Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego
o prawo do renty rolniczej,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń Społecznych i Spraw
Publicznych w dniu 4 kwietnia 2017 r.,
na skutek skargi kasacyjnej odwołującego się od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 11 lutego 2016 r., sygn. akt III AUa (...),

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 11 lutego 2016 r. Sąd Apelacyjny w (...) oddalił apelację ubezpieczonego od wyroku Sądu Okręgowego w R. z dnia 7 października 2015 r., którym oddalono odwołanie J. G. od decyzji Prezesa Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego, odmawiającej prawa do renty rolniczej.

Skargę kasacyjną od powyższego wyroku wywiódł ubezpieczony, zarzucając naruszenie prawa materialnego, tj. art. 21 ust. 1 ustawy z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznych rolników oraz naruszenie prawa procesowego, tj. art. 162 k.p.c. „w kontekście art. 217 § 1 k.p.c., art. 286 k.p.c. i art. 232 zdanie drugie k.p.c.” i wnosząc o uchylenie „zaskarżonych orzeczeń i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu oraz zasądzenie kosztów postępowania”.

W skardze kasacyjnej znajduje się wniosek o przyjęcie jej do rozpoznania z uwagi na potrzebę wykładni przepisów prawa, a także dlatego, że „przyjęcie skargi

do rozpoznania uzasadnia również materiał dowodowy w sprawie, a w szczególności uznanie przez Sądy, że J. G. nie jest całkowicie niezdolny do pracy w gospodarstwie rolnym”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. W związku z tym wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania powinien wskazywać, że zachodzi przynajmniej jedna z okoliczności wymienionych w powołanym przepisie i zawierać argumenty na poparcie tego twierdzenia.

W rozpoznawanej sprawie wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania został oparte na przesłance wymienionej w art. 398⁹ § 1 pkt 2 k.p.c., gdyż skarżący wskazał na potrzebę wykładni przepisów prawa. Zgodnie z dotychczasowym orzecznictwem Sądu Najwyższego, powołanie się na przesłankę wynikającą z art. 398⁹ § 1 pkt 2 k.p.c. wymaga od skarżącego określenia, które przepisy wymagają wykładni Sądu Najwyższego, ze wskazaniem, na czym polegają związane z tym poważne wątpliwości, lub z przedstawieniem rozbieżności występujących w orzecznictwie sądów (por. np. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 11 stycznia 2002 r., III CKN 570/01, Biuletyn SN 2002 nr 7, s. 10). Nie istnieje przy tym możliwość stwierdzenia, że w sprawie zachodzi potrzeba wykładni przepisów prawa, jeżeli Sąd Najwyższy zajął już stanowisko w kwestii prawnej prezentowanej przez skarżącego i wyraził swój pogląd we wcześniejszych orzeczeniach, a skarżący nie wykazuje rozbieżności w orzecznictwie w tym zakresie. Tego rodzaju sytuacja występuje zaś w sprawie niniejszej w odniesieniu do wskazywanej przez skarżącego potrzeby wykładni art. 162 k.p.c. „w kontekście art. 217 § 1 k.p.c., art. 286 k.p.c. i art. 232 zdanie drugie k.p.c.”, tj. stosowania art. 162 k.p.c. do postanowień dowodowych sądu. W utrwalonym i jednolitym orzecznictwie Sądu Najwyższego przyjmuje się bowiem, że strona nie może

skutecznie zarzucać w apelacji uchybienia przez sąd pierwszej instancji przepisom postępowania, dotyczącego wydania postanowienia oddalającego wnioski o przeprowadzenie dowodów, jeżeli nie zwróciła uwagi sądu na to uchybienie w trybie art. 162 k.p.c. (por. uchwałę Sądu Najwyższego z dnia 27 czerwca 2008 r., III CZP 50/08, OSNC 2009 nr 7-8, poz. 103 i wyroki Sądu Najwyższego: z dnia 10 maja 2012 r., II PK 215/11, OSNP 2013 nr 9-10, poz. 106; z dnia 7 listopada 2013 r., V CSK 579/12, OSNC-ZD 2014 nr 2, poz. 38; z dnia 21 stycznia 2014 r., I UK 311/13, LEX nr 1498596; czy z dnia 21 marca 2014 r., II UK 365/13, LEX nr 1448330).

Stwierdzić zatem należy, iż Sąd Najwyższy zajął już stanowisko w przedmiocie problemu prawnego sygnalizowanego przez skarżącego, wobec czego nie ma podstaw do stwierdzenia, że nadal istnieje potrzeba wykładni przepisów prawa procesowego w tym zakresie, która miałaby uzasadniać przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Jak już powiedziano, rozpoznanie skargi następuje tylko z przyczyn kwalifikowanych, wymienionych w art. 398⁹ § 1 k.p.c. Za prawidłową motywację wniosku nie można zatem uznać powtórzenia ogólnych sformułowań ustawy przewidujących okoliczności uzasadniające przyjęcie przez Sąd Najwyższy skargi kasacyjnej do rozpoznania. Tym bardziej nie uzasadnia wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania powołanie się przez skarżącego na jakiekolwiek okoliczności, które w jego ocenie uzasadniają przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania.

W świetle powyższego stwierdzić należy, że skarżący nie wykazał potrzeby rozpoznania jego skargi, powołując się na to, że „przyjęcie skargi do rozpoznania uzasadnia również materiał dowodowy w sprawie, a w szczególności uznanie przez Sądy, że J. G. nie jest całkowicie niezdolny do pracy w gospodarstwie rolnym”. Takie okoliczności nie są bowiem w myśl art. 398⁹ § 1 k.p.c. żadną z przesłanek warunkujących przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Z tych przyczyn Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c. postanowił jak w sentencji.

